

af disse kuriøse Tilfælde, des heldigere vil det være. Maa jeg nævne et saadant, før jeg omtaler et andet Forhold angaaende dette Forslag.

Vi have ude paa Landbohøjskolen en hel Del Bude eller Betjente, af hvilke nogle have Fribolig; i øvrigt vare de lønede ens. Men for 4 Aar siden fik de, der ikke havde Fribolig, i den Anledning et Lønningstillæg paa 100 Kr., men da det skete paa et Tidspunkt, der faldt efter den 1. Januar 1899, kunde disse Folk ikke faa godt af Lønstillæget, hvorimod de, der havde Fribolig, nød godt deraf og fik 96 Kr. om Aaret. Ser man bort fra et Beløb af 4 Kr., bliver Resultatet altsaa, at Budene vedblivende ere saaledes stillede, at de ogsaa nu lønnes ens med Penge, men nogle af dem have Fribolig, altsaa ganske som tidligere. Det vilde være mig overordentlig kært, om den ærede Minister kunde fremsætte Forslag, der kunde gøre den Slags uheldige Tilfælde umulige. De findes ganske sikkert ogsaa andre Steder.

I § 1 staar der, at de faa godt af dette Lønningstillæg, hvis samlede Indtægt fra Stillinger eller Hverv i Statens eller til denne knyttede Institutioners Tjeneste ikke naar 1,500 Kr. Naar man skal tale om den samlede Indtægt, maa man ogsaa medregne f. Eks. Betaling for Overarbejde, Honorar for Hjemmearbejde og lignende, men Billighed taler dog for, at disse Beløb ikke medregnes. I § 5 staar der nævnt, at uvisse Indtægter, saasom Sportler, Fribolig, Brug af Jord og andre Naturalydelse skulle medregnes ved Opgørelsen af den paagældende Aarsindtægt; det er en Del af det Vederlag, der ydes for det med Stillingen forbundne ordinære Arbejde. Men ved at medregne Overarbejdspenge og Honorar for Ekstraarbejde, maa man komme til det Resultat, at to Personer, der ere ens lønede og ligestillede med Hensyn til det daglige Arbejde, i Virkeligheden lønnes forskelligt. Jeg sigter her til et Tilfælde, som ingenlunde er grebet ud af Luften. To Mænd have hver 1,400 Kr. i Aarsløn, men den ene faar for Arbejde, der udføres uden for den reglementerede Arbejdstid, 100 Kr., medens den anden intet Arbejde udfører uden for den reglementerede Arbejdstid. Hvis Lovens Bestemmelser skulle følges ordret, kan den første ikke faa noget Lønningstillæg, medens den sidste faar 96 Kr. Vi faa altsaa det Tilfælde, at den første kun lønnes med 4 Kr. om Aaret for et Arbejde, der i Virkeligheden er 100 Kr. værd. Denne Ubillighed vil kunne hæves, hvis der til § 5 føjes noget saadant som:

Betaling for Arbejde, udført uden for den reglementerede Arbejdstid, hvor en saadan haves, skal heller ikke medregnes ved Opgørelsen af Aarsindtægten. Det vil være mig kært, om den højtærede Minister vil udtale sin Tilslutning til det, at Overarbejdspenge og Honorar for Hjemmearbejde ikke bør medregnes, hvor der er Tale om at beregne Tillæget. Jeg forudsiger den Mulighed, at den ærede Minister ikke straks vil besvare eller kan besvare dette Spørgsmaal, men i dette Tilfælde vil jeg bede den ærede Minister om inden 2den Behandling at tage dette Spørgsmaal under velvillig Overvejelse og da eventuelt fremsætte Ændringsforslag.

Der kunde være i høj Grad Anledning til at røre ved Grundprincipperne for dette ingenlunde heldige Forslag, men det anser jeg under de nuværende Forhold for at være ganske ørkesløst, og det gælder da om at forbedre, hvor der kan forbedres, saaledes at Ubillighederne hæves.

Lyngsø: Om, at de Lønningsforhold, som Lovforslaget tilsigter at forbedre, ere forældede, ere vist alle enige. Det ses jo blandt andet ogsaa af den Enstemmighed, hvormed et ligelydende Lovforslag i de foregaaende Aar er gaaet gennem dette Ting. Men naar man erkender fra alle Sider, at de Lønsatser, her er Tale om, ere forældede og bør forbedres, forekommer det mig, at man burde se lidt paa, om det ikke var muligt at udstrække Loven til ogsaa at gælde de Arbejdere, der arbejde for Staten ved det samme Arbejde og for den samme Løn, men som ikke ere fast ansatte, thi, er den Løn, der bydes, for ringe for dem, der arbejde for Staten fast Aar ud og Aar ind, og som endog har Pensionsret og dermed erholde et Tillæg til Lønnen, maa de samme Lønsatser være endnu mere uretfærdige og endnu mere tiltrænge en Forbedring, naar det gælder Arbejdere, der ikke ere fast ansatte, men som en større eller mindre Del af Aaret arbejde for Staten. Jeg synes derfor, at Billighed maatte tale for, at der fra Finansministeren eller de vedkommende Ministre, i hvis Administrationsgren der beskæftiges Arbejdere, som ikke ere fast ansatte, og som ikke faa Lønstillæg, blev fundet en Form, under hvilken de Forhold kunde forbedres. Der staar i § 1, som alt berørt, at Loven kun omfatter de faste Arbejdere. Jeg henstiller, om der ikke kunde findes en saadan Form, at det her paatænkte Lønningstillæg ogsaa kom